

Detský tábor v knižnici

Zaujať deti, zabaviť, ale aj naučiť ich niečo počas prázdnin nie je jednoduché. Túto neľahkú úlohu sme mali pred sebou my organizátori Detského tábora v knižnici, ktorý sa konal druhý júlový týždeň. Tábor sme venovali spisovateľovi Jozefovi Cigerovi Hronskému, ktorý by sa bol vo februári dožil 120 rokov.

Deti boli rozdelené do štyroch družstiev podľa farieb (žltí, modrí, červení a zelení), každá skupina pozostávala zo 7 - 8 detí a animátora. Na každý deň bola pre deti pripravená pestrá paleta športových a vedomostných hier a súťaží. Deti dostali za úlohu našťudovať si jednu Hronského rozprávku a počas noci v knižnici ju zahrať pomocou vlastne vyrobených maňušiek z ponožiek. Navštívili sme **LITPARK - Knižnice pre deti a mládež** v Košiciach, kde sa nám venovali knihovníčky a priblížili nám život J. C. Hronského a ukázali knižnicu.

V tvorivých dielnach pod vedením pani **Eriky Belanovej** sme maľovali logo obecnej knižnice na tričká a naučila nás aj pliesť náramky. Najväčším zážitkom pre deti bola nočná hra - hľadanie pokladu, kedy všetky tímy mali za úlohu naučiť sa básničky, ktoré prednášali na ďalších stanovištiach. Za každú správne odrecitovanú básničku dostali indíciu, ktorá ich dovedla k pokladu. Prekvapením bol príchod **pána starostu Ing. Petrika** a jeho nočné čítanie Hronského rozprávky O nevi-

Návšteva LITPARKU v Košiciach

Tvorivé dielne - maľovanie loga na tričko

ditel'nom Tomášovi. Detské hlávky si cez noc oddýchlí, aby boli pripravené na posledný deň, kedy na nich čakalo už posledné prekvapenie, a to návšteva pani spisovateľky **Štefanie Opremčákovvej**. Tá sa s nami v priateľskej atmosfére knižnice a terasy podelila so svojimi spisovateľskými skúsenosťami. Povzbudila nás, aby sme veľa čítali a zážitky písali do svojich denníkov. Popoludní nás čakalo vyhodnotenie súťaží a posledné hry. Každé dieťa dostalo na pamiatku vlastnoručne podpísanú knihu spi-

sovateľky **Gabiky Futovej** „O Bezvláske“, ktorej kúpa pomáha onkologicky chorým deťom. A čo dodať na záver, najväčším poďakovaním nám bolo, keď sa deti pýtali, či môžu v pondelok prísť zas.

P.S.: Detský tábor je súčasťou projektu – **Knihaznovuobjavený svet poznania**. Ďalšími aktivitami projektu budú štyri besedy

so slovenskými spisovateľmi pre deti a dospelých. Na záver nás čaká Týždeň ľudovej rozprávky v knižnici.

Martina Matiová
foto: **Simon Mati**

Projekt podporil
z verejných zdrojov
Fond na podporu umenia.

Tvorivé dielne - výroba náramkov

Z PRACOVNÉHO STOLA STAROSTU

Prázdniny skončili a znovu začal školský rok. Aj pre naše tri školy. Tie boli aj sú prioritou. Aj teraz som presvedčený, že sú po všetkých stránkach dobre pripravené, aby našim deťom vytvárali optimálne podmienky na vzdelávanie. V týchto dňoch finišujú stavebné práce na rozšírení kapacity o už **siedmu triedu materskej školy**. Keď všetko pôjde podľa predpokladov, od prvého októbra nastúpi do škôlky ďalších dvadsať detí. Okrem drobných dispozičných zmien, ktoré vyplývajú hlavne zo zmenených hygienických predpisov, mení sa elektroinštalácia, svietidlá, vodo-

vodné a kanalizačné potrubia vrátane zariadení predmetov, radiátory, okná a pribudne samozrejme nový nábytok.

Zatiaľ sa nám nedarí dojednať s vodárenskou spoločnosťou posilnenie skupiny, ktorá realizuje vodovodné a kanalizačné domové časti prípojok. Spolu s Gečou je hotových asi **450** prípojok a ostáva urobiť ešte **1000**. Z toho jasne vyplýva, že doterajším tempom tento rok všetci žiadatelia pripojení nebudú. Aj samotné vodárne by mali mať záujem na rýchlejšom napojení svojich zákazníkov, ktorí budú následne platiť za vodu, resp. stočné. Ak niekto z akýchkoľvek dôvodov nechce čakať, môže si prípojku zrealizovať sám. Pred

napojením do revízieň šachty je treba zavolať pracovníka technického úseku závodu Košice (VVS), ktorý následne založí aj zákaznickú kartu.

A ešte jedna dobrá správa. V súčasnosti sa pracuje na projekte **optických káblov pre našu obec**. Investorom je Slovak Telekom a s prácami by sa malo začať v marci budúceho roka. Termín ukončenia je júl 2017. Tam kde sú metalické káble v zemi, predovšetkým v časti Buzice a Bernátovce, bude aj optický kábel uložený v zemi. V ostatných častiach bude optika uložená na drevených stĺpoch, tak ako doterajšie telekomunikačné vedenie.

Ing. Štefan Petrik

Drobná prevádzkáreň udržiava poriadok

Činnosť drobnej prevádzkarne pri obecnej úrade je viac orientovaná na čistotu verejných priestranstiev a na rôzne technické úpravy v rámci obce. V nemalej miere zabezpečujeme organizačné práce pri rôznych kultúrnych a spoločenských podujatiach.

Skladba pracovníkov prevádzkarne nie je rovnaká. Sú to pracovníci na riadnu pracovnú zmluvu, potom pracovníci VPP, ktorí pracujú denne 4 hodiny a nakoniec pracovníci, ktorí odpracujú 32 hodín mesačne pre dávku v hmotnej núdzi. Títo pracovníci v uplynulom období nám zabezpečovali upratovacie práce v obci, ako aj menšie technické práce v rámci požiadaviek a vzniknutých situácií.

Organizačne sme zabezpečovali i stavanie vianočného Betlehema a začiatkom roku sme pomáhali zabezpečovať voľby. V zimnom období sme realizovali zhotovovanie lavičiek pre rôzne kultúrne akcie. Naši pracovníci zabezpečovali technickú pomoc pri usporiadaní akcií ako napr. Dni obce spojené už tradične s jarmokom. V nemalej miere venujeme pozornosť aj verejným priestranstvám obce a jednotlivým cintorínom, ktoré pravidelne kosíme a čistíme

Kosenie cintorína

od odpadkov. Nezabudli sme ani na Dom smútku, ktorý sme zvonku očistili, upravili a natreli lakom.

Problémy nám robia aj daž-

de, keď voda tečie do domov a zaplavuje priestory občanov. Preto sme predĺžili odtokový kanál na Zvoničnej ulici a postupne zabezpečíme odtok

v rámci možností aj v iných častiach obce. Priestranstvo medzi ulicami Lomená a Zvoničná je často miestom stretnutí našich mladých občanov, kde bujaro trávia večer v spoločnosti alkoholu a tým rušia nočný pokoj okolo bývajúcim občanom. Preto sme plechový plot začali vymieňať za betónový a postupne vybudujeme plot po celej dĺžke z oboch strán.

Nemalú pozornosť musíme venovať čistote priestranstiev v okolí obce, kde naši občania vytvárajú nelegálne skládky, ktoré musíme z prostriedkov obce likvidovať. Je smutné, keď nás cudzí občania upozorňujú na odpadky, ktoré znečisťujú životné prostredie a nehovoriac o výzore priestranstva zaplneného komunálnym a stavebným odpadom. Preto sme sa rozhodli, že na vybraných lokalitách inštalujeme **fotopasce**, aby sme vedeli, ktorí občania porušujú zákaz sypania smetí v okolí obce.

Ubezpečujem vás, že každý problém s odpadom komunálnym alebo stavebným je možné v spolupráci s prevádzkou obce vyriešiť k spokojnosti oboch strán.

foto a text:

Jaroslav Janočko

Betónový plot Zvoničná-Lomená ulica

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

Vitajte na svete:

Buzice: Diana Pištejová, Nicolas Nagy, Viktória Jiříčková, Richard Maršalek, Liliana Oleárová, Jaroslav Fekete

Bernátovce: Anika Vašková

Košťany: Nela Blašková

Opustili nás, v srdciach zostávajú:

Buzice: Regina Lešková, František Jesenský, Mária Lešková, Anton Horváth

Všechsvätých: Anna Podracká, Vladimír Eliáš

Veľa lásky novomanželom:

Vladimír Vasil' (Nižná Myšľa)

a Gabriela Svatová (Valaliky – Buzice)

Oto Bunda (Košice – Západ)

a Lucia Gábrišová (Valaliky - Bernátovce)

Martin Horváth (Valaliky – Bernátovce)

a Dana Horváthová (Valaliky – Bernátovce)

Martin Majoroš (Košice - Sídliisko Ťahanovce)

a Dominika Iglodyová (Valaliky – Košťany)

Čo - kedy separovať

V jesennom období pripravujeme pravidelné zbery nasledovne:

19. 9. - 23. 9. 2016 - zber nadrozmerného odpadu

26. 9. - 30. 9. 2016 - elektroodpadu

1. 10. 2016 - 16. 4. 2016 - zber starých pneumatík

1. 10. 2016 - zber nebezpečného odpadu

- 08.00 - 11.00 hod. - parkovisko na Kokšovskej ulici (pri potravinách u Jakaba)

- 11.00 - 14.00 hod. - parkovisko pri Obecnom úrade

3. 10. - 14. 10. 2016 - zber orezaných konárov

Zbery sa robia tak, ako po minulé roky. Domácnosť, ktorá má záujem o zber odpadu nahlási a dohodne si termín zberu na tel.

č. 0903 721 158, 0902 154 591 alebo osobne v prevádzkarni na Kostolnej ulici. V dohodnutom termíne vyložíte odpad za svoju bránu, uviažte psa a odpad vám odvezieme priamo z dvora.

Pneumatiky vyložíte pred bránu a označený nebezpečný odpad do zberných kontajnerov na uvedené miesta.

Ďakujeme, že separujete.

(ŠD)

SMS OZNAMY MIESTNEHO ROZHLASU

Mobilná aplikácia VALALIKY zdarma do Vášho telefónu!

Obecný úrad neustále hľadá možnosti, ako čo najefektívnejšie informovať svojich občanov o dianí v našej obci. Našou snahou je poskytnúť informácie aj občanom, ktorí sú celý deň v práci alebo mimo bydliska a nezachytia informácie z miestneho rozhlasu alebo úradnej tabule zverejnené v pracovnom čase. Priblížiť sa chceme aj častiam, kde zatiaľ miestny rozhlas nie je.

Pokiaľ máte k dispozícii mobilný telefón s operačným systémom Android alebo Apple, odteraz máte možnosť stiahnuť si zdarma z Google Play (Obchod Play) alebo App Store aplikáciu 'Valaliky'. Formou bleskových správ budete informovaní notifikáciami o výpadkoch prúdu, plynu či vody, organizovaných športových či spoločenských podujatiach. Ste práve na dovolenke či kdekoľvek mimo obce, alebo chcete mať všetky dôležité aktuálne informácie na jednom mieste stále po ruke, aplikácia Valaliky je tu pre Vás.

Inštalácia aplikácie je veľmi rýchla (aplikácia má iba 2 MB) a jednoduchá, nevyžaduje žiadne prihlasovanie alebo registráciu. Pri vyhľadávaní aplikácie v Google Play alebo App Store stačí zadať kľúčové slová 'valaliky'. Snahou autorov bolo vytvoriť ľahko ovládateľnú a prehľadnú aplikáciu pre všetky vekové kategórie občanov.

text a foto: Ruščák

Hlavné funkcie aplikácie:

- Automatické okamžité upozornenie na novú správu priamo na Vaše mobilné zariadenie formou vlastnej ikony (erbu Valalikov) v lište notifikácií. Správy sa nezamiešajú medzi iné notifikácie a správy v rámci iných aplikácií.
- Kontakty na samosprávu a iné subjekty vo Valalikoch.
- Odpočet dní do predmetného dňa.
- Identifikácia neprečítaných správ.
- Pokiaľ nie ste on-line, notifikácie o nových správach sa nestratia a budú doručené hneď ako sa Váš telefón pripojí na WiFi alebo mobilné dáta, notifikácie a správy majú minimálnu veľkosť.

Lepšie je v päťdesiatke začínať, ako končiť...

Štefánia Opremcáková (nar. 1957) je svojrázna slovenská spisovateľka, ktorá pochádza z Dobšinej, žije a tvorí v Košiciach. Vyštudovala sociálne právo na Univerzite Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach. Je autorkou projektu azylového domu pre bezdomovcov a sociálnej kliniky pre týrané matky s deťmi. Napísala osem úspešných kníh. V Írsku príšľinak (2011), Planisko (2012), Židovská krv (2012), Zatiaľ navždy (2013), Každý má svojho Igora (2013), Ja svokra (2014), Tanec na hrane (2015), Anjel Pradu nenosí (2015).. Pri príležitosti návštevy našej knižnice som jej položila niekoľko otázok.

V oblasti sociálneho práva ste dosiahli veľa úspechov. Vaše projekty boli v svojej dobe prelomové. Podel'te sa s nami s tými najzaujímavejšími.

Bolo to veľmi dávno. Začalo sa to v roku 1989, v čase revolúcie, keď každý z nás, vtedy mladých chcel niečo urobiť, niečo dobré. Pred Vianocami som sa rozhodla, že sa pokúsim ich čaro priniesť tým najbiednejším a najosamejším. A tak som na železničnej stanici rozdávala kapustnicu a malé darčeky. Nebolo ťažké nájsť sponzorov, každý sa chcel prichytiť, i novopečení majitelia reštaurácií, či obchodov. A pri stretnutí s nimi, s ľuďmi bez domova, mi v hlave skrslo rozhodnutie, zariadiť azylový dom. Nebolo to ľahké. Bolo to prvé takéto zariadenie v celom Československu, ale podarilo sa. Na Svätoplukovej ulici v Košiciach. No a po krátkom čase sa mi podarilo otvoriť aj Kliniku pre týrané matky s deťmi na Adlerovej ulici v Košiciach. Nikdy pred tým, ani potom som sa necítila tak ako vtedy. Všetko to obrovské úsilie stálo za to.

Spolupracovali ste s nadáciou Dobrej vôle Olgy Havlovej. Stretli ste sa s ňou? Aký na vás urobila dojem.

V roku 1989, sa o mojich sociálnych aktivitách akosi dozvedela pani Havlová, ktorá práve zakladala svoju spoločnosť Dobrej vôle. Netuším ako, možno bolo to naše Československo akési menšie, než je teraz Slovensko a možno aj o čosi lepšie. Ako áno, ako nie, ocitla som sa

s ňou v Kajserštejnskom paláci. Pamätám sa, že mi pri vstupe dali tašku s fínskymi suvenírmi v nej. V prijímačnej sále ma privítala chudá, bledá žena, predčasne zostarnutá, v čiernych tesilových nohaviciach a dosť schodených, trochu vyčaptaných mokasínach. Bola to ona. Zapálila si cigaretu, posadila sa do kresla, kde pred ňou sedeli samí veľkí ľudia a ticho prehovorila. Bola to stelesnená človečina a od tej chvíle jej moje srdce patrilo, i moja dôvera. Vedľa bol Havel, počula som ho, ako sa smeje a emotívne niečo vykladá. Bola to silná chvíľa. A to som ešte netušila, že sa budeme stretávať častejšie a že všetko, o čo ju požiadam s láskavosťou a pokorou jej vlastnou urobí, pričom nikdy nezabudne na nič, čo sľúbila. Česť jej pamiatke.

Pracovať v sociálnej oblasti je veľmi ťažké. Stretávali ste sa najmä so smutnými životnými príbehmi. Spomeniete si aj na veselú príhodu?

Áno, pamätám sa, ako sa do radu na vianočnú kapustnicu postavili staré dámy v slovenských kožuchoch s hliníkovými obedármi v rukách. Dnes by sa k tomu určite nepriznali.

Prečo ste túto oblasť opustili?

V duši som ju neopustila. Adoptovala som si dievčatko v Somálsku. Posiela mi obrázky a píše ako sa jej vedí. Budúci rok ukončí školu a ja si potom osvojím iné dieťa. Profesionálne áno, opustila. Prišli iné výzvy.

Dnes sa už naplno venujete písaniu. Kedy ste napísali svoju prvú knihu?

Prvú knihu s názvom V Írsku príšľinak som napísala pred siedmimi rokmi. Písala som ju pre seba, lebo som mala čo písať a nebolo komu to vyrozprávať. Vôbec som pritom nemyslela na to, že raz vyjde. Rukopis som poslala vydavateľovi bez veľkých nádejí, ale on sa mi do týždňa ozval a ponúkol mi zmluvu. To sa mi potom ľahko písala druhá, tretia, i ôsma.

Áké knihy ste čítali v detstve a aké dnes? Ktorú knihu by ste odporučili našim čitateľom?

Pravdou je, že ako malá som knihy nečítala. Za vysvedčenie som v prvom ročníku dostala útlú knižočku básničiek a všetky si pamätám dodnes. „Stáli briezky vedľa cesty, šli by rady za nevesty, obláčikom kývajú, že sa za ne vydajú....“ Na knihy vtedy nebolo peňazí. No a akú knihu by som odporučila? Samozrejme jednu z mojích.

Navštívili ste nás v čase detského tábora. Chystáte sa napísať knihu výlučne pre deti?

To by som si netrúfla. Deti sú veľmi citliví čitatelia. Sú také krehké. Bála by som sa.

Aký je rozdiel viesť besedu s dospelými a s deťmi?

Dospeláci upadli do rutiny, každý do tej svojej. Nebojím sa pred nich predstúpiť a hovoriť. Viem, kedy sa rozosmejú, kedy dojmú, ale deti, deti nie. Deti sú Malí princovia a Popolušky. Tých sklamať nesmiem. To by bolo neodpustiteľné.

Istý čas ste knihy aj vydávali. Prečo ste museli túto živnosť ukončiť?

Pretože vydávať knihy je tvrdý biznis. Je ľahšie sedieť pri laptopu, písať a napokon jedným e-mailom poslať text niekomu, kto zabezpečí korekcie, redigovanie, grafiku, tlač, distribúciu, reklamu, účtovníctvo a pošle mi ... peniažky.

Na akej knihe práve pracujete?

Mám rozpísaný príbeh mladej ženy, ktorá sa po nehode na motorke ocitla na invalidnom vozíčku. Ten, kto nehodu spôsobil, jej priateľ, sa k nej viac neháľa a ona upadá do depresie. No cez okno, pri ktorom sedáva, pozoruje každý deň dievča, celé v čiernom, smutné. Zavolá ho a vznikne medzi nimi veľmi divné puto. Viac prezradiť ne-

môžem, ale koniec bude veľmi dobrý, taký, aký by mal vždy byť. V živote, i v knižke.

Aké je vaše životné krédo?

Lepšie je v päťdesiatke začínať, ako končiť. I v šesťdesiatke...

Na záver mi nedá sa ne-

opýtať. Ako ste sa medzi deťmi cítili?

Bolo to pár magických hodín. Nikdy nezabudnem na Elišku, prítulnú ako mačiatko, na Adamka, čo nerád loptu, ale matematiku áno... na všetkých, čo mi dali oveľa viac, než ja im. Veľká vďaka, milé deti z letného tábora, nech sa vám všetkým splnia všetky sny.

Ďakujem vám za váš čas a energiu, ktoré ste nám venovali. Prajem vám veľa zdravia, dobrých ľudí pri sebe a tvorivých nápadov. Teším sa na skoré stretnutie s vami. Tentoraz na besede pre dospelákov.

Martina Matiová

foto: Šimon Mati a archív S. Opremcákovvej

Posedenie na terase

Štefania Opremcáková s Dado Nagyom

Beseda v knižnici

Priemyselný park na Kokšovskej ulici

V areáli Štátnych majetkov Valaliky na konci Kokšovskej ulice vyrástla moderná hala s pekne upraveným okolím. Občania nás obsypali množstvom otázok. V súvislosti s tým sme položili niekoľko z nich pánovi Kostačovi - spoločníkovi spoločnosti KOBA STEEL, s.r.o., Košice.

Zaujímalo by nás na čo bude novopostavená hala slúžiť? Čo sa v nej bude vyrábať? Kol'ko máte alebo ešte zamestnáte ľudí?

Naša spoločnosť ukončila prvú etapu výstavby nových výrobných a administratívnych priestorov zameraných na výrobu technologických zariadení a náhradných dielov pre strojársky, hutnícky, automobilový a ťažobný priemysel, výrobných prevažne z konštrukčných a nerezových ocelí. Tieto priestory sú kapacitne stavané pre desať technickohospodárskych pracovníkov a tridsať robotníckych pozícií ako sú

štátni zvárači a zámočníci pre obsluhu jednotlivých strojných zariadení. Prípadný nábor nových pracovných síl budeme realizovať postupne podľa potreby. Kladieme dôraz na podporu vzdelávania a odborného rastu našich zamestnancov.

Zbúrali ste staré poľnohospodárske budovy, kravíny atď. Natíska sa otázka. Aké sú ďalšie vaše plány s týmto dvorom?

Na prelome rokov 2017-2018 plánujeme druhú etapu výstavby nových výrobných

priestorov, rozšírením terajších o kovoobrábaciau halu a ďalšie skladové a administratívne priestory, kde plánujeme zamestnať cca 20 pracovníkov.

Na ploche cca 42 000 m² pripravujeme pozemky s inžinierskymi sieťami na odpredaj pre investorov, ktorí majú záujem podnikáť v tomto regióne. Charakter prevádzok by mal byť v súlade s platným územným plánom.

Areál sa momentálne vyznačuje veľmi peknou sadovou úpravou, vkusným oplotením. Môžeme sa tešiť, že i ďalšia výstavba bude v duchu nastúpeného trendu?

Aj týmto chceme prispieť k vytvoreniu motivujúcich pracovných podmienok. Áno, je to aj o imidži spoločnosti, ktorý budujeme. Jednak vo vzťahu k okolitému prostrediu, ale aj k našim obchodným partnerom.

Občania by radi vedeli, či prevádzka areálu nebude príliš hlučná a prašná? Či

im doprava materiálu a tovaru nebude nepríjemňovať život?

Každá prevádzka vyznačujúca sa výrobnými procesmi vytvára istú mieru hlučnosti a prašnosti, samozrejme v rozsahu povolených limitov. Naše zariadenia sa vyznačujú nižšími hladinami týchto parametrov. Výrobné priestory sú opláštované kvalitnými tepelno-hlukovoizolačnými panelmi, nepredpokladáme zvýšenú hlučnosť a prašnosť v okolitom priestore. Pokiaľ ide o zvýšenie intenzity dopravy, môžeme povedať, že pri povahe našej činnosti to občania ani nepostrehnú. Do budúcnosti neplánujeme žiadne aktivity v areáli, ktoré by mali mať negatívny vplyv na životné prostredie a na občanov bývajúcich v našom susedstve.

Dakujeme za rozhovor a prajeme vám bezproblémový chod vašej prevádzky.

Odpovede a foto: Ing. Peter Kostač

Dajte vyniknúť vašim ratolestiam

Pripravujeme KALENDÁR na rok 2017, v ktorom témou budú vaše deti.

Každý rodič, ktorý má záujem o to, aby fotku svojho nezbedníka videl v kalendári, tak nech neváha a zašle nám ju v dobrej kvalite na adresu

obec@valaliky.sk, a to najneskôr do 30. septembra 2016. V prípade veľkého počtu fotografií si vyhradujeme právo rozhodnúť o tom, ktorú fotografiu uverejníme, a to v závislosti od kvality fotky.

Chceme iba fotky jednotlivcov, nie skupinové fotky. Taktiež dieťa musí byť iba vo veku od 0 – 12 rokov.

Ak sa rozhodnete, že nám fotku vášho dieťaťa zašlete, tak pripíšte aj jeho meno (milú zdrobneninku) a vek. **(r)**

Jarmok našich starých mám

Obec Valaliky a Kultúrne centrum Abova Vás pozývajú na 11. ročník podujatia pre milovníkov tradičnej ľudovej kultúry s názvom **Valalická krojovaná paráda**. Uskutoční sa 9. októbra 2016 od 15.00 hod. v Kultúrnom dome Valaliky. Nosnou témou tohto ročníka je **Abovský jarmok**. V kultúrnom programe vystúpi FSK Kadlubek, ŽSS Paradne ňvesti a iní. **Odporúča sa účasť v kroji.**

Vás pozýva

na besedu so spisovateľkou

Janou Pronskou,
autorkou historických románov.

Vo štvrtok

22. septembra 2016

o 16.00 hod.

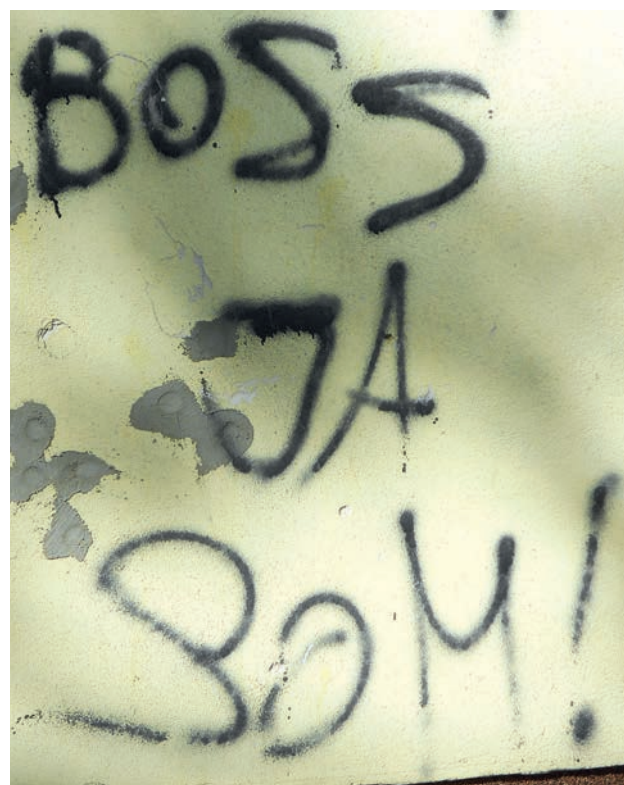
v Obecnej knižnici Valaliky.

Projekt podporil z verejných zdrojov

Hľadá sa boss

Už dlhšiu dobu šarapatí v obci neznámy umelec. Svoje výplody najradšej vystavuje na stenách našej nádhornej telocvične a niektoré pred verejnosťou skrýva až za roh budovy. Vyzývam ho nech sa prejaví, aby sme jemu a jeho dielu mohli vzdať patričnú úctu! Boss, ukáž sa! **text a foto: Ladislav Andor**

Brazílské JIU - JITSU

Daniel Drotár, 25 ročný profesionálny vojak, slobodný.

Od útleho detstva preukazoval mimoriadny pohybový talent. Najprv v stolnom tenise, kde patril medzi najlepších. Vybojoval titul majstra kraja najmladších žiakov. Pokračoval na Športovom gymnáziu v Košiciach. Tam nastal zlom a so stolným tenisom skončil. Po úspešnej maturite sa stal profesionálnym vojakom našej armády, kde objavil bojové športy.

Ako si postupoval?

Najprv sme partia kamarátov trénovali rôzne bojové umenia, ktoré sme postupne spoznávali. Aby sme sa mohli zúčastňovať súťaží stali sme sa členmi klubu. Prejavila sa absencia kvalifikovaného trénera a dlho sme čakali na úspech. Tréning v klube pomohol a prišli aj čiastkové úspechy. Isto má na tom podiel aj to, že počiatočné neúspechy nás neodradili, ale naopak motivovali k náročnejšej príprave. Keď sme

Vít'azné gesto Dana Drotára.

objavili zápasenie v kimone „brazílské JIU - JITSU“, rozhodli sme sa venovať sa mu naplno. Dáva oveľa viac možnosti uplatniť techniku, rozum, silu, rýchlosť, obratnosť aj taktiku.

Tvoj najväčší úspech?

Náročná príprava priniesla ovocie. Na Majstrovstvách Slovenskej republiky som úspešne postupoval až do finále. Žiaľ súper bol lepší a mne sa ušla „iba“, strieborná medaila!

Čo odkážeš mládeži?

Vypnite počítače, televízory! Chod'te do telocvične, do prírody a športujte! Robíte to pre seba.

Ladislav Andor

foto: archív D. Drotára

Jaro Timko a starosta Mníška n H. Ľudovít Kujnisch

Náš reprezentant

Po dlhom čase sa mi podarilo navštíviť moje rodisko **Mníšek nad Hnilcom**. Prilákali ma zvučné mená bývalých reprezentantov Československa aj Slovenska na čele s kapitánom mužstva **Ľubom Moravčíkom**. „Starí páni“ sa nedali zahabiť proti aktívnym mladým hráčom a turnaj vyhrali hoci boli iba jedenásti a vôbec nemohli striedať. Dokázali, že kto vie, vie aj s niekoľkými krížikmi na chrb-

te. Za najlepšieho hráča turnaja bol vyhlásený najmladší hráč reprezentantov **Janočko**. Trofej pre najlepšieho strelcov získal Jaro Timko. V kádri bol aj **Jožko Majoroš**, ktorý s futbalom začal tiež u nás, vo Valalikoch. Divákom to niekoľkokrát pripomenul starosta obce Ing. Ľudovít Kujnisch, ktorý bol riaditeľom turnaja aj hlásateľom. Vďaka obom za reprezentáciu našej obce.

text a foto: Ladislav Andor